



คำวินิจฉัยของประธานศาลอุทธรณ์

ที่ ๑๗๐/๒๕๕๑

ศาลอุทธรณ์

วันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

คดีของศาลจังหวัดกันทรลักษ์

หมายเลขคำที่ ผบ.๕๔/๒๕๕๑

ระหว่าง { สหกรณ์กองทุนสวนยางศรีณรงค์ จำกัด โจทก์
นางจิราวดี อ่อนทรวง จำเลย

โจทก์ฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ.๒๕๔๒ มีวัตถุประสงค์ช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของบรรดาสมาชิก โดยวิธีช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามหลักสหกรณ์ จำเลยประกอบกิจการค้าขาย รับซื้อยางแผ่นดิบ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ โจทก์ขายยางแผ่นดิบให้แก่จำเลย คิดเป็นเงินทั้งสิ้น ๙๕๐,๕๖๒ บาท จำเลยชำระราคาเพียง ๓๐๐,๐๐๐ บาท แล้วผิคนัดไม่ชำระส่วนที่เหลือ ขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน ๔๕๙,๕๖๒ บาท พร้อมดอกเบี้ยแก่โจทก์ จำเลยให้การว่า จำเลยไม่ได้ซื้อยางแผ่นจากโจทก์แต่ซื้อจากตลาดยางอำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ และชำระค่ายางแก่กรรมการตลาดยางอำเภอสังขะ ครบถ้วนแล้ว จำเลยจึงไม่ต้องรับผิดชอบต่อโจทก์ ขอให้ยกฟ้อง

ศาลจังหวัดกันทรลักษ์เห็นว่า กรณีมีปัญหาว่าคดีนี้เป็นคดีผู้บริโภคหรือไม่ จึงส่งคำฟ้องให้ประธานศาลอุทธรณ์วินิจฉัยตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๘

พิเคราะห์แล้ว ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ คดีผู้บริโภคหมายความว่า (๑) คดีแพ่งระหว่างผู้บริโภคหรือผู้มีอำนาจฟ้องคดีแทนผู้บริโภคตาม

/มาตรา...

มาตรา ๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น กับผู้ประกอบการซึ่งพิพาทกันเกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ได้ความตามคำฟ้องว่า โจทก์เป็นนิติบุคคล ตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๔๒ มีวัตถุประสงค์ช่วยเหลือเพื่อส่งเสริมผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคมของบรรดาสมาชิก โดยวิธีช่วยตนเองและช่วยเหลือซึ่งกันและกันตามหลักสหกรณ์ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ โจทก์ได้มอบหมายให้นายพิทักษ์ พลศรี นายช่างแผ่นคิบของโจทก์ไปขายให้แก่จำเลย ณ จุฬารมยาง สหกรณ์การเกษตรสังขะ จำกัด จำเลยซื้ออย่างแผ่นคิบจากโจทก์ รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๗๕๐,๕๖๒ บาท เมื่อการขายของโจทก์เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของโจทก์โดยมีการเรียกค่าตอบแทนเป็นเงิน โจทก์จึงเป็นผู้ขายและผู้ประกอบการ ส่วนจำเลยซื้ออย่างแผ่นคิบจากโจทก์จำนวนมาก ทั้งได้ความว่าจำเลยประกอบอาชีพค้าขายเชื่อว่าจำเลยไม่ได้นำช่างแผ่นคิบไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตน หากแต่ได้นำไปขายต่อหรือหาผลประโยชน์อย่างอื่น โดยมีการเรียกค่าตอบแทนเป็นเงินหรือผลประโยชน์อย่างอื่น ถือได้ว่าจำเลยเป็นผู้ซื้อเพื่อขายต่อซึ่งสินค้า จำเลยจึงเป็นผู้ประกอบการ ไม่ใช่ผู้บริโภค คดีระหว่างโจทก์กับจำเลยจึงเป็นคดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการด้วยกัน ไม่ใช่คดีพิพาทระหว่างผู้ประกอบการกับผู้บริโภค เกี่ยวกับสิทธิหรือหน้าที่ตามกฎหมายอันเนื่องมาจากการบริโภคสินค้าหรือบริการ ตามพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓ (๑)

วินิจฉัยว่า คดีของโจทก์ไม่เป็นคดีผู้บริโภค

วินิจฉัย ณ วันที่ ๑๖ เดือน ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๑

